

[Jørgen Junior]

forbogstaver. Jeg vil da tro – det er ministeren muligvis uenig i, men det var måske en idé at undersøge det – at der dermed ville være skabt en mere positiv indstilling blandt behandlerne, blandt de læger, der har været imod det, for det er en kendsgerning, at der er i massevis af tilfælde, hvor folk henvender sig til en læge, og hvor det varer et stykke tid, inden den pågældende finder ud af, at vedkommende er narkoman.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil kun gentage, at efter min opfattelse vil et centralt register skræmme så mange væk fra at søge behandling, at det får en negativ virkning.

Erlendsson (FP):

Hvis ministeren virkelig mener, at et register ikke kan accepteres af lægerne, så mener jeg, at ministeren må være misinformeret. Så tidligt som i 1971 var der et langt indlæg i Ugeskrift for Læger, som anbefalede, at man gik helt anderledes kontant frem over for den frygtelige epidemi, som narkomanien er. I spidsen for de mange læger, som havde underskrevet denne henvendelse til sundhedsmyndighederne og politikerne, stod dansk psykiatris førstemand, professor Bengt Strömngren. Her blev det ganske klart fremstillet, hvordan man burde gå frem.

Hvis ministeren nu siger i dag, at lægerne ikke kan acceptere en registrering, så kan det måske hænge sammen med, at behandlingen af narkomaner er gået over fra at være et lægeligt problem til at være et socialt problem. Det er en meget uheldig udvikling, for socialrådgivere og den slags mennesker uden medicinsk kendskab og uden tilstrækkelig viden om disse ting vil ikke være i stand til at bringe os ud af den situation, at antallet siden 1971, da professor Bengt Strömngren med andre fremragende kolleger fremsatte behandlingsplanen for narkomanien, er vokset til det femdobbelte. Så meget er problemet vokset siden den tid, og derfor mener jeg, at ministeren må søge nye oplysninger om, hvad den lægelige indstilling er til registrering, for ministerens oplysning er ikke korrekt.

Jørgen Junior (FP):

Ministeren siger, at det ville skræmme narkomanerne væk fra behandling, hvis man registrerede dem mere end på den ene behandlingsinstitution, hvor de kommer. Det er efter min opfattelse egentlig meget flot at sige. Det har ikke skræmt folk væk fra behandling af syfilis, at der findes et syfilisregister. Hvorfor skulle det så egentlig skræmme narkomaner væk? I hvert tilfælde går jeg ud fra, at ministeren – hvis jeg skal slutte med et spørgsmål, hvad forretningsordenen siger at jeg skal – næsten er nødt til at svare bekræftende, hvis jeg spørger: er det ikke et rent og skært postulat fra ministerens side?

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Der er en fundamental forskel mellem den psykiske og den fysiske tilstand hos narkomaner og hos folk, der lider af syfilis. Det er det, der er årsagen til, at et register i det ene tilfælde kan være hensigtsmæssigt, i det andet tilfælde kan være det stik modsatte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Må jeg sige i anledning af hr. Jørgen Juniors bemærkninger, at det forlanges ikke, at spørgeren skal stille spørgsmål i hvert indlæg; blot dette til oplysning.

Spm. nr. 461

14) Til *indenrigsministeren* af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren ændre reglerne for salg af kanyler og sprøjter til kun at kunne finde sted på recept?«

Skriftlig begrundelse

Det virker givetvis fremmede for den hårde stiknarkomani, at det er så let at skaffe sig sprøjter og kanyler. Det er efter spørgerens opfattelse tegn på misforstået humanitet, hvis det frie salg er accepteret, for at narkomanerne ikke behøver at bruge de samme nåle igen og igen. Alle erfaringer tilsiger, at let adgang øger misbruget.

I dette tilfælde lettes overgangen fra at være ryger eller sniffer til at blive stiknarkoman.